

The English version of this Decision immediately follows.

ועדת ערר - המרכז הבינתחומי הרצליה

בפני :

ד"ר הלל סומר - יו"ר
פרופ' אורית טיקוצינסקי
גב' דניאל קוטלר אלמלם

ערעור על החלטת הממונה על המשמעת
עו"ד שלי מלכה מיום 28 ביוני 2015
בתיק משמעת 6/2015
בעניינו של סטודנט **פלוני**

בשם המערער :

גב' ניצן זיגדון, מר אור קרבקי

בשם הקובלת :

גב' אורלי שקד

החלטה

הדיון בפני הממונה על המשמעת והחלטתו

1. הסטודנט המערער הורשע על ידי הממונה על המשמעת בגין מעשה הונאה בבחינה, עבירות על פי סעיפים (1)2 (אי ציות להוראות רשויות המרכז, מוריו או עובדיו), (3)2 (הונאה בבחינה ובכלל זה החזקת חומר אסור), (6)2 (הפרת הוראות המתייחסות לבחינה) (9)2 (הפרעה לסדרי הוראה ומחקר במרכז וכן הפרעה לכל פעילות שאישרו רשויות המרכז הבינתחומי), (13)2 (התנהגות שאינה הולמת את כבוד המרכז הבינתחומי או מעמד של סטודנט) ו- (20)2 (ניסיון לעבור את אחת העבירות דלעיל).
2. המערער הואשם בכך שבמהלך בחינה בקורס, אשר התקיימה בחומר סגור, נמצא בתא השירותים הסמוך לכיתה הבחינה חומר עזר השייך לו ורלוונטי לבחינה. חומר העזר נמצא בפח האשפה וכלל עשרות עמודים של סיכומים מסודרים של חומר הלימוד הרלוונטי לבחינה. אין מחלוקת כי החומר שייך לסטודנט המערער, וכן אין מחלוקת כי במהלך הבחינה הסטודנט יצא לשירותים ושהה בהם במשך מספר דקות. שהותו הארוכה יחסית בתא השירותים עוררה את חשדו של המשגיח, שניגש לבדוק את התא בו השתמש המערער, והוא מצא בו את החומר חבוי בפח האשפה.
3. גרסת הסטודנט היתה כי כ- 20 דקות לפני תחילת הבחינה ניגש לשירותים כדי להתפנות ולהתרענן. לטענתו, נכנס עם החומר לתא השירותים "כדי להמשיך ללמוד, לעבור על החומר ברפרוף".
4. הכרעת הממונה על המשמעת התבססה בעיקרה על מהימנות העדויות ששמע. הממונה קבע כי "לאחר שהקשבתי לסטודנט ולמשגיח, והתאפשר לי להתרשם באופן בלתי אמצעי מעדותם והסבריהם, התקבל אצלי הרושם, מעל לכל ספק סביר, כי אין ממש בגרסתו של הסטודנט. לא מינה ולא מקצתה. מנגד, עדותו של המשגיח

נמצאה אמינה בעיניי וניכר כי דבריו בבית הדין שיקפו הלכה למעשה את המציאות. עדותו הייתה עקבית, ברורה ועניינית... טענתו של הסטודנט לפיה נכנס לתא השירותים לפני הבחינה יחד עם חומר העזר (שהה שם דקות ספורות), כדי להספיק "ללמוד עוד קצת" כמו גם טענתו כי זרק את חומר העזר לפח האשפה בתא השירותים מאחר ולא מצא בו שימוש שהרי מדובר במועד ב', נמצאו כלא אמינות בעיניי, בלשון המעטה. העובדה כי הסטודנט שהה במהלך הבחינה בתא שירותים עם חומר העזר מעבר לזמן המקובל, כמו גם העובדה כי הדיווח שמסר בדף היציאות והכניסות בבחינה נמצא לא מדויק, כפי שהעיד המשגיח, מחזקים את התרשמותי כי הסטודנט פעל שלא בתום לב..."

5. הממונה קבע כקביעה משפטית כי משנמצא בחדר השירותים הסמוך לבחינה (אליו יוצאים התלמידים במהלך הבחינה) חומר עזר מפליל בזמן בחינה בחומר סגור, חומר עזר המשוך בוודאות לסטודנט פלוני, מוטל על הסטודנט שהחומר זוהה כשלו נטל ההוכחה כי חומר העזר לא הוחבא על ידו ו/או מי מטעמו במטרה להיעזר בו במהלך הבחינה. עוד קבע הממונה כי בנסיבות אלו, על מנת להרשיע את הסטודנט בעבירת הונאה בבחינה, הכוללת החזקת חומר אסור, אין צורך להוכיח כי הסטודנט עשה, הלכה למעשה, שימוש בחומר העזר.
6. הממונה על המשמעת הטיל על הסטודנט את העונשים הבאים:

- א. הרחקה מלימודים בפועל למשך סמסטר אחד.
- ב. עונש הרחקה לשנה על תנאי.
- ג. 10 שעות שירות למען הקהילה. לא יינתן לסטודנט תעודה או אישור על סיום חובותיו לתואר בטרם תושלם מכסת השעות האמורה.

היקף ההתערבות של ועדת הערר

7. כפי שנאמר בהחלטות רבות של ועדות ערר בעבר:
- א. ככלל, על ועדת הערר לגלות איפוק בהתערבות בהחלטות הממונה. כך נובע בעיקר מהעובדה כי הממונה הוא שהופקד על "נושאי המשמעת" (סעיף 1 לתקנון המשמעת) ובידו הסמכות הקהילתית לקביעת מדיניות המשמעת במרכז הבינתחומי ואכיפתה. כממונה על "נושאי המשמעת" נחשף הממונה באופן בלתי אמצעי לעובדותיו של כל מקרה (ולעניין זה נתונה לו כמובן הסמכות לחקור את הנילושים והעדים בדיון שלפניו), מגמות ותלונות בתחום המשמעת במרכז הבינתחומי, בקשות לאכיפת משמעת (כגון מצד אגודת הסטודנטים) ומתפקידו לבצר ולאכוף דפוסי משמעת בהתאם למדיניות המשמעת של המרכז הבינתחומי כפי שהוא רואה לנכון להפעילה במסגרת תפקידו. כך, אם מטרתו של המרכז הבינתחומי כקהילה אקדמית, חברתית ואנושית לקדם ערכי התנהגות ומשמעת מסוימים מתפקידו של הממונה לאכוף זאת ואל לנו לקעקע מעמדו זה של הממונה בהמירנו את שקול דעתו בשיקול דעתנו. כך עולה מהגיונם של דברים וכך עולה מהעובדה כי ועדת הערר אינה ממונה-על על המשמעת ומסמכותה של הועדה להתערב אך במספר מצומצם של החלטות הממונה היינו, החלטות ההרחקה בפועל מהמרכז הבינתחומי וגם זאת רק אם הסטודנט בחר בכך.
- ב. עם זאת, אין כל ספק כי בתפקידו המעין-שיפוטי של הממונה על המשמעת כמכריע בזכויותיהם של סטודנטים עליו לנהוג בהליך הוגן וצודק (כהעדר משוא פנים, אי שרירות, הקפדה עם כללי הצדק הטבעי, פעילות בסמכות ובסבירות) והיבטים אלו יבוקרו גם יבוקרו ע"י ועדת הערר. בנוסף, בשל

הרכבה הרחב יותר של ועדת הערר והתייחסותה אך לעונשי ההרחקה בפועל אשר הינם קשים במיוחד, תפתח עצמה הועדה לדיון עד כמה ניתן להתחשב בנסיבותיו/ה האישיות הסטודנט/ית המערער/ת תוך איזון עדין עם יעדיו ודמותו של המרכז הבינתחומי, מטרתו של ההליך המשמעותי במרכז הבינתחומי ומעמדו הקהילתי של הממונה על המשמעת כגורם הישיר האמון על ענייני המשמעת.

ג. עוד נעיר כי על פי ההלכה המושרשת בדין הישראלי, ולא רק בו, נדיר הוא המקרה שבו ערכאת ערעור מתערבת בממצאים עובדתיים שנקבעו באופן מלא בידי הערכאה הראשונה ששמעה את העדים. התערבות בנושא מהימנות העדים או בעניין קביעות עובדתיות אחרות, נעשית רק במקרים חריגים.

הדיון בפני ועדת הערר וההחלטה

8. הסטודנט ערער על הרשעתו וגם על חומרת העונש. לגבי ההרשעה, טענה באת כוחו בעיקר טענה הנוגעת להתקף אבנים בכליות ממנו סבל המערער, על פי הנטען ביום הבחינה. על פי הטענה, יתכן שמצב רפואי זה הוא שגרם לצורך לשהות ארוכה בתא השירותים שהוזכר כאחד ממרכיבי שיקול הדעת בידי הממונה על המשמעת. נטען גם כי המערער לא הרחיב בעניין זה בפני הממונה על המשמעת "משום הבושה שבכך" – אולם לא הובהר איזו בושה יש במצב רפואי זה או בכלל.

9. עיון בפרוטוקול הדיון בפני הממונה עולה כי המערער לא היסס דווקא להציג את העובדה שהתעוררה אצלו בעיה רפואית אולם לא ציין את הבעיה כמסבירה את מכלול התנהלותו. מכל מקום, כאמור, הכרעת הממונה על המשמעת בעניין זה מתבססת על שמיעה מלאה ובלתי אמצעית של כל העדויות הרלוונטיות, לרבות עדותו של המשגיח שמצא את הדפים ועדותו של הסטודנט המערער. הממונה על המשמעת קבע באופן חד משמעי כי הוא אינו מאמין לגרסתו של המערער וכי הוא מאמין לגרסת המשגיח. ועדת הערר אינה שומעת מחדש את העדויות, ונדירים המקרים בהם היא תתערב בממצא של מהימנות עדים שנקבע בידי הממונה על המשמעת. זה איננו מסוג המקרים האלו, שכן לא הוצגה סיבה משמעותית אמיתית לפקפק במסקנתו של הממונה על המשמעת.

10. יצוין כי גם בדיון לפנינו התקשה המערער להסביר את מעשיו באופן משכנע, ואף נמצא טועה בפרט מהותי אחד ביחס לדפים נשוא ההליך.

11. באשר לחומרת העונש, נטען כי עונש ההרחקה הינו חמור. עונש ההרחקה שהוטל על הסטודנט הוא אמנם עונש חמור, אבל גם העבירה בה הורשע – חמורה היא. המרכז הבינתחומי מחנך להישגיות ולמצוינות, אולם אלו צריכים להיות מושגים ביושר וביושרה. החזקת חומרים לימודיים אסורים בבחינה בחומר סגור חותרת תחת אושיות שיטת המבחנים האקדמית, והשימוש בהם בשירותים מהווה ניצול של האמון הניתן בצדק בסטודנטים במהלך הבחינה. עם תפיסתו של מי שעובר עבירה זו, העונש של הרחקה בפועל הינו עונש ראוי. הממונה שיקלל לעונש זה את נסיבותיו האישיות של הסטודנט.

מספר עניינים דיוניים חשובים

12. אף כי עיקר הערעור נדחה, אנו רואים לנכון להתייחס למספר עניינים דיוניים בעלי חשיבות עקרונית שהועלו במקרה זה.

13. ראשית, אנו סבורים כי לא היה צורך להרשיע את הסטודנט בשלל העבירות בהן הורשע. בנסיבות דנן, היה על הממונה על המשמעת להרשיע את הסטודנט בעבירה אחת בלבד, היא עבירת הונאה בבחינה בשל החזקת חומר אסור לפי סעיף 2(3) לתקנון המשמעת. כאשר מדובר במעשה אחד, אין צורך להרשיע בעבירות של אי ציות להוראות, או התנהגות שאינה הולמת. הרשעתו של המערער הינה איפוא בסעיף זה בלבד. שאר ההרשעות מבוטלות.

14. שנית, אנו סבורים כי אין מקום, בדרך כלל, להטיל עונש של שעות שירות למען הקהילה כתוספת לעונש הרחקה. עונש של שירות קהילה הוא עונש קל יחסית, שניתן בנסיבות מתאימות. יתכנו נסיבות מיוחדות בהן צירוף זה מוצדק, אולם ברוב המקרים בהם ניתן עונש ההרחקה, אין מקום לעונש שירות למען הקהילה בנוסף.

החלטה

15. לפיכך, אנו דוחים את הערעור על ההרשעה ועל חומרת העונש, בכפוף לאמור לעיל בדבר ביטול סעיפי ההרשעה מלבד סעיף 2(3), וביטול העונש של שעות שירות למען הקהילה.

16. המערער רשאי לבחור אם הרשעתו תהיה בתוקף בסמסטר א' או בסמסטר ב' של שנת הלימודים תשע"ו.

ניתן היום, כ"ד בכסלו תשע"ו, 6 בדצמבר 2015.

גב' דניאל קוטלר אלמלם

ד"ר הלל סומר, יו"ר

פרופ' אורית טיקוצינסקי

Appeals Committee – The Interdisciplinary Center

Before: Dr. Hillel Sommer – Chairman
Prof. Orit Tykocinski
Ms. Danielle Cutler Elmalam

Appeal against the Decision of the Disciplinary Officer
Adv. Shelly Malka given on June 28 2015
in the Disciplinary File 6/2015
In the matter of Student A

On Behalf of
The Appellant: Ms. Nizan Zigdon, Mr. Or Karabaki

On Behalf of
The Complainant: Ms. Orly Shaked

Decision

The Hearing before the Disciplinary Officer and His Decision

1. The Appellant student was convicted by the Disciplinary Office of cheating on an exam, offenses under section 2(a), (disobeying instructions of the Center's Authorities, teachers or employees), 2c (cheating on an exam including having forbidden material, 2(f) (infracting directives relating to an exam) 2(i) (Disturbing the orderly process of instruction and research at IDC Herzliya and disrupting any activity authorized by IDC Herzliya authorities) 2(m) (Behavior unbecoming the dignity of IDC Herzliya or of a student) and 2(t) (any attempt to commit one of the above offenses).
2. During a closed book exam material belonging to the Appellant and relevant to the exam was found in the bathroom next to the exam room. The material was found in the wastebasket and it included dozens of pages of well-organized summaries of study material relevant to the exam. There is no dispute that the material belongs to the Appellant student and there is no dispute that during the exam the Student went to the restroom and stayed there for several minutes. The relatively long time he spent in the bathroom aroused the suspicion of the proctor who went to check the bathroom stall which the Appellant student used and he found the material hidden in the wastebasket.
3. According to the Student's version at about 20 minutes before the exam he went to the restroom to relieve himself and to freshen up. He claimed that he took the material into the bathroom stall "in order to continue to study, and glance over the material".
4. The Disciplinary Officer's conviction was based mainly on the credibility of the witnesses heard. The Disciplinary Officer determined that "After having listened to the Student and to the proctor, and receiving a direct impression from their testimony and explanations, I believe beyond

reasonable doubt, that there is no truth to Student's version of events; not in part nor in full. In contrast the proctor's testimony was credible in my opinion and it is clear that his statements at the hearing reflected what actually transpired. His testimony was consistent, clear and to the point... that the Student's claim that he went into the bathroom stall before the exam with the material (stayed there several minutes), in order to "study a little more" as well as his claim that he threw out the material into the wastebasket in the bathroom stall since he would not need it any longer because it was a moed bet exam, seemed to me to be implausible, to say the least. The fact that the Student stayed in the bathroom stall with material beyond the ordinary time, as well as the fact that the time he wrote on the exit and entrance form of the exam were not accurate, as the proctor testified, support my impressions that the Student did not act in good faith."

5. The Disciplinary Officer decided as a legal decision that once the incriminating material was found in the bathroom next to an exam (to which Students go during the exam) during a closed book exam, material that unquestionably belongs to the Student, the burden is on the Student to prove that the material identified as his was not hidden there by the Student and/or someone on his behalf with the goal of helping him during the exam. The Disciplinary Officer also determined that under these circumstances in order to convict the Student of cheating on an exam, including having forbidden material, there is no need to prove that the Student actually used the material.
6. The Disciplinary Officer imposed the following punishment:
 - a. Suspension from studies for one semester.
 - b. Conditional suspension for one year.
 - c. 10 hours of community service. The Student shall not receive certification of completion of his studies towards his degree until he has completed the said community service.

The Scope of Intervention of the Appeals Committee

7. As stated in many decisions of the Appeals Committee in the past:
 - a. As a rule, the Appeals Committee must demonstrate restraint in its intervention in the Disciplinary Officer's decisions. This mainly stems from the fact that the Disciplinary Officer is "in charge of disciplinary matters" (clause 1 of the Disciplinary Regulations) and he has the communal authority to determine and enforce disciplinary policy at the Interdisciplinary Center. As the individual "in charge of disciplinary matters" the Disciplinary Officer is directly exposed to the facts of each case (and in regard to this matter he has the authority to interrogate the accused students and witnesses at the hearing), to trends and complaints in regard to the disciplinary field at the Interdisciplinary Center and to requests of enforcing discipline (for instance from the Student Union). Therefore it is the role of the Disciplinary Officer to fortify and enforce disciplinary patterns in accordance with the disciplinary policy of the Interdisciplinary Center, which he believes should be promoted in the framework of his role. Thus, if it is the goal of the Interdisciplinary Center, as a small scale social, humane and educational community, to promote certain behavioral values, it is the role of the

Disciplinary Officer to enforce them and we cannot destroy his role as the individual in charge of discipline by exchanging his discretion with our discretion. This is logically obvious and apparent from the fact that the Appeals Committee is not the superior administrator in charge of discipline and from its authority to intervene only in reference to a small number of decisions of the Disciplinary Officers, i.e. those cases in which the decision of actual suspension from the Interdisciplinary Center has been determined and then, only if the student has chosen to appeal.

- b. Nonetheless, there is no doubt that within the quasi-judicial role of the Disciplinary Officer when deciding with reference to the rights of the student it is his duty to act fairly and justly (without prejudice, without arbitrariness, while strictly adhering to natural justice, acting reasonably and in accordance with the authority vested in him). Furthermore, due to the wider composition of the Appeal Committee and its referring only to the punishment of actual suspension which is especially severe, the Committee will remain open to discussion as much as possible while taking into consideration the individual circumstances of the student appealing and delicately balancing this with the goals and image of the Interdisciplinary Center, the goal of the disciplinary hearing at the Interdisciplinary Center and the communal status of the Disciplinary Officer as the authority directly entrusted with disciplinary matters.
- c. We should also note that based on the rulings embedded not only in Israeli law, rare are the cases in which the appellate intervenes in factual findings that were fully determined by the first instance who heard the witnesses. Intervention concerning the credibility of witnesses or concerning the determination of other facts is done only in exceptional cases.

The Hearing before the Appeals Committee

8. The Student appealed his conviction and the severity of his punishment. In relation to the conviction, his representative's claims mainly concerned the kidney stones' attack from which the Appellant suffered on the day of the exam. According to this claim, perhaps his medical condition caused him to stay in the restroom for a long time, a fact that was one of the elements behind the Disciplinary Officer's decision. It was also argued that the Appellant did not expand on this matter before the Disciplinary Officer "because of the embarrassment of it" – however it is not clear what, if any, embarrassment there is in this medical condition.
9. Reviewing the protocol of the hearing before the Disciplinary Officer reveals that in contrast the Appellant did not hesitate to present the fact that he had a medical condition but did not mention the problem as an explanation for all of his conduct. In any case, as stated, the Disciplinary Officer's decision in this matter was based on complete direct testimony of all of the relevant witnesses, including the testimony of the proctor who found the pages of the Appellant and he believed the proctor's version of events. The Appeals Committee does not rehear the testimony of witnesses, and the cases in which the Committee will intervene regarding the credibility of the witnesses determined by the Disciplinary Officer are rare. This is not one of those cases, since no significant real reason was provided to cause the Committee to doubt the conclusion the Disciplinary Officer reached.

10. It should be noted that also during the hearing before the Committee the Appellant found it difficult to convincingly explain his actions and he was incorrect about a substantial detail concerning the pages which are the subject of these proceedings.
11. As for the severity of the punishment, it was claimed that the punishment of suspension is severe. The punishment of suspension imposed on the Student is indeed severe punishment but the offense of which he was convicted is also severe. The Interdisciplinary Center educates towards achievement and excellence, but these must be acquired honestly and with integrity. Having forbidden material in a closed book exam undermines the foundations of the academic tests method, and using them in the bathroom constitutes exploitation of the faith rightfully given to the students during the exam. Punishment of suspension for someone caught committing this offense is appropriate punishment. The Disciplinary Officer weighed into this punishment the personal circumstances of the Student.

Several Important Issues in this Hearing

12. Though the main appeal of the Appellant was rejected we believe it is important to relate to several significant issues concerning certain claims raised about the hearing in this case.
13. First, we believe that the Student did not need to be convicted of all of the offenses of which he was convicted. Under the circumstances of this case the Disciplinary Officer should have convicted the Student of only one offense, which is cheating on an exam due to having forbidden material under clause 3(c) of the Disciplinary Regulations. When there is only one act, there is no need to convict the accused of offenses of disobeying directives, or unbecoming behavior. The conviction of the Student is thus only the offense under this clause. The other convictions are cancelled.
14. Second, we believe that it is inappropriate to impose punishment of community service in addition to suspension. The punishment of community service is relatively lenient punishment given under appropriate circumstances. There may be special circumstances in which this combination is justified but in most cases in which punishment of suspension is imposed, there is no need for additional punishment of community service.

Decision

15. Consequently, we are rejecting the appeal, subject to the aforementioned concerning the cancellation of the convictions under the clauses other than 2(c) and cancellation of the punishment of the hours of community service.
16. The Appellant is entitled to choose whether his conviction will be valid for the first or second semester of the 2015-2016 academic year.

Given Today, December 6, 2015.

Prof. Orit Tykocinski

Dr. Hillel Sommer, Chairman

Ms. Danielle Cotler Almalam